

Beoordeling asielaanvragen van Chinese asielzoekers

Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire TBV 2002/13

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's
– de Staf van de Koninklijke
Marechaussee
i.a.a:
– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Stafdirectie
Uitvoeringsbeleid

Datum: 24 april 2002

Ons kenmerk: 5147747/02/IND

Code: TBV 2002/13

Juridische achtergrond:

Rechtsmiddelen Vc deel B1 onder 4.6
en deel C

Geldig van/tot: Eén jaar vanaf datum
publicatie Staatscourant

Onderwerp: Beoordeling van asielaanvragen van personen van Chinese nationaliteit

Inleiding

In dit Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire worden TBV 2001/34 (Nieuw beleid inzake Chinese minderjarige asielzoekers) en werkinstructie 245A (China) samengevoegd. Het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 28 november 2001 is mede hierin verwerkt.

Hieronder treft u de tekst aan van hoofdstuk C8/China van de Vreemdelingen-circulaire, betreffende de beoordeling van asielaanvragen van personen van Chinese nationaliteit. Het gaat om aanvragen van zowel meerderjarige asielzoekers als van alleenstaande minderjarige asielzoekers.

Hieronder volgt tevens een instructie voor de korpschefs met betrekking tot de voorlegging van verlengingsaanvragen van Chinese vreemdelingen die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

TBV 2001/34 (Nieuw beleid inzake Chinese minderjarige asielzoekers) en werkinstructie 245 A (China) komen te vervallen met het verschijnen van dit TBV.

Algemene uitgangspunten

Hieronder wordt voor Chinese asielzoekers aangegeven welke groeperingen en bevolkingsgroepen extra aandacht vragen, bijvoorbeeld omdat zij een verhoogd risico lopen. Ook worden indicaties gegeven voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiël. Deze indicaties zijn géén criteria: het enkel behoren tot de desbetreffende categorie impliceert niet dat per definitie statusverlening moet plaatsvinden.

Onderstaand Vc-hoofdstuk over het landgebonden asiëlbeleid vormt een uitwerking van het algemene asiëlbeleid zoals dat in de Vc 2000 is geformuleerd en kan derhalve niet als een uitzondering op het algemeen beleid worden geïnterpreteerd, tenzij zulks expliciet is vermeld.

Voor de beoordeling of een asielzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiël wordt in de eerste plaats verwezen naar C1/3 Vc 2000.

Voorts wordt met nadruk gewezen op de contra-indicaties die zijn geformuleerd in C1/5.13 van de Vc 2000.

Inhoud C8

De tekst van hoofdstuk C8/China van de Vreemdelingen-circulaire 2000 komt als volgt te luiden.

Beoordeling van asielaanvragen van asielzoekers van Chinese nationaliteit

1. Datum

Deze versie van dit hoofdstuk is vastgesteld op 24 april 2002.

2. Geldigheid

Het beleid ten aanzien van Chinese asielzoekers is in werking getreden op 25 maart 2001.

Het beleid ten aanzien van Chinese alleenstaande minderjarige vreemdelingen is in werking getreden op 8 november 2001.

3. Achtergrond

Op 28 november 2001 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een algemeen ambtsbericht over de situatie in China uitgebracht, dat geldt als een actualisering van het ambtsbericht van 28 augustus 2000.

Op 9 april 2001 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een ambtsbericht uitgebracht over de positie van minderjarigen in China (zelfredzaamheid, opvang en terugkeer). Op grond van deze informatie kan worden geconcludeerd dat in China adequate opvang voor Chinese minderjarigen aanwezig is.

4. Groeperingen die de verhoogde aandacht vragen

4.1 Aanhangers van Falun Gong of Zhong Gong

Spirituele beweging Falun Gong

De spirituele beweging Falun Gong is op 22 juli 1999 verboden. Het deelnemen aan bijeenkomsten of demonstraties, het voeren van propaganda voor de Falun Gong of het aanzetten van het publiek tot het verstoren van de openbare orde is verboden. (Zie ambtsbericht 28 november 2001, paragraaf 3.3.3)

Spirituele vervolging (ambtsbericht 28 november 2001, paragraaf 3.3.3, onder 2):

1. Gewone leden worden in beginsel niet vervolgd. Tegen gewone leden die na een eerdere spijtbetuiging toch doorgaan met hun activiteiten, onderneemt de overheid wel strafrechtelijke vervolging.
2. Belangrijke leidinggevende personen binnen de Falun Gong (kernleden) en organisatoren worden bedreigd met bestraffing volgens artikel 300 van het Chinese wetboek van strafrecht.
3. Aan voormalige overheidsdienaren die een belangrijke rol vervulden in de Falun Gong beweging of vasthielden aan hun Falun Gong geloof kunnen extra strenge straffen worden opgelegd.

De Zhong Gong (ambtsbericht 28 november 2001, paragraaf 3.3.3, onder 5)

De Zhong Gong werd in 1988 opgericht door Zhang Hongbao. De Zhong Gong werd op 31 januari 2000 door de Chinese overheid aangemerkt als een kwaadaardige sekte. De Zhong Gong zou door de Chinese autoriteiten als gevaar worden gezien, omdat het een politiek systeem zou propageren volgens de beginselen van de trias politica.

Om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet, dient betrokkene aannemelijk te maken dat hij strafrechtelijk vervolgd wordt of zal worden, vanwege lidmaatschap van een spirituele beweging, en dat de strafmaat tot vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag te herleiden is.

Nader gehoor

Tijdens het nader gehoor gelden onder andere de volgende aandachtspunten:

1. duur lidmaatschap spirituele beweging;
2. welke functie betrokkene heeft;
3. hoe zijn de Chinese autoriteiten van de activiteiten van betrokkene op de hoogte geraakt (dan wel de verwachting dat de autoriteiten hiervan op de hoogte zullen raken).

4.2 Religieuze vervolging

(Zie het ambtsbericht van 28 augustus 2000, paragraaf 3.2.2.)

De Chinese autoriteiten erkennen geloven en religies: het katholicisme, het protestantisme, het Boeddhisme, het Taoïsme en de Islam. Religieuze groeperingen die zich niet aan de regels houden (dit betekent geen inbreuk maken op de openbare orde, openbare gezondheid of het officiële onderwijsbeleid), bijvoorbeeld als zij bijeenkomen in illegale huiskerken, worden door de Chinese autoriteiten aangemerkt als een sekte. Leden van sektes kunnen boetes en gevangenisstraf riskeren.

Om voor een verblijfsvergunning asiël bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet in aanmerking te komen, dient betrokkene aannemelijk te maken dat hij strafrechtelijk vervolgd wordt of zal worden, vanwege lidmaatschap van een religieuze groe-

pering of sekte, en dat de strafmaat tot vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag te herleiden is.

Nader gehoor

Tijdens het nader gehoor gelden onder andere de volgende aandachtspunten:

1. geloofsovertuiging en mate van uitoefening (intensiteit en frequentie);
2. religieuze activiteiten, in hoeverre heeft betrokkene activiteiten ontplooid en in hoeverre is dit openlijk gebeurd;
3. welke problemen heeft betrokkene ondervonden, dan wel vreest betrokkene te ondervinden;
4. hoe zijn de Chinese autoriteiten van de geloofsovertuiging van betrokkene op de hoogte geraakt (dan wel waarop is de verwachting gebaseerd dat de autoriteiten hiervan op de hoogte zullen raken).

4.3 Politieke dissidenten en mensenrechtenactivisten

(Zie het ambtsbericht 28 november 2001, paragraaf 3.3.2)

Politieke dissidenten en mensenrechtenactivisten kunnen in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiël op grond van artikel 29, eerste lid onder a Vreemdelingenwet, indien zij aannemelijk hebben gemaakt dat zij als zodanig bekend zijn bij de Chinese autoriteiten en dat de problemen die zij verwachten van de zijde van de autoriteiten, te herleiden zijn tot daden van vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag. Uit het ambtsbericht van november 2001 (paragraaf 3.3.2) blijkt dat de Chinese autoriteiten kritiek op de Chinese Communistische Partij of op beleidsuitgangspunten van die partij niet dulden. Dit betekent dat indien de asiëlzoeker zich hierop beroept deze in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning asiël.

4.4 Etnische minderheden

(Zie het ambtsbericht van 28 november 2001, paragraaf 3.4.1)

Oeigoeren

In het westen van China in Xinjiang leven etnische Turkse Oeigoeren (moslims). Indien zij zich beroepen op discriminatie dient tijdens het nader gehoor te worden doorgevraagd naar de mate, de zwaarwegendheid en de reden die ten grondslag ligt aan de gestelde discriminatie.

Voor de beoordeling of de vreemdeling in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef onder a,

Vreemdelingenwet, wordt bezien of de discriminatie is aan te merken als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag (zie C1/4.2.5).

Actieve separatisten onder de Turkse Oeigoeren (Uighur) kunnen door de Chinese autoriteiten strafrechtelijk worden vervolgd. De Chinese overheid treedt blijkens het ambtsbericht van 28 november 2001 hard op tegen aanslagplegers en activisten. Beoordeeld dient te worden of de strafrechtelijke vervolging is aan te merken als vervolging in de zin van het Verdrag.

In zaken waarbij aanslagen of separatistische activiteiten een rol spelen, dient aandacht te worden besteed aan de mogelijke toepassing van artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag. Zie hiervoor C1/5.13.3 en C3/10.14.

Nader gehoor

Tijdens het nader gehoor gelden onder andere de volgende aandachtspunten:

1. welke separatistische activiteiten heeft betrokkene verricht (mate, frequentie en zwaarwegendheid);
2. is betrokkene (indirect/direct) betrokken geweest bij het plegen van ernstige misdrijven;
3. discriminatie (mate, zwaarwegendheid, reden) en de mogelijkheid om hiertegen bescherming in te roepen;
4. van welke autoriteiten (lokale Oeigoeren autoriteiten of Chinese autoriteiten) stelt betrokkene problemen te ondervinden? Kan betrokkene zich onttrekken aan deze autoriteiten door zich elders te vestigen?

4.5 Geboortebelid

(Zie het ambtsbericht van 28 november 2001, paragraaf 3.4.3)

Een beschrijving van de toepassing van het Chinese beleid dat in 1979 werd ingezet om het aantal geboorten en daarmee de bevolkingsgroei te beperken, is te vinden in het ambtsbericht van 28 augustus 2000, paragraaf 3.3.4. De regels voor de handhaving van het geboortebelid in China worden geleidelijk versoepeld. In sociaal-maatschappelijk opzicht is er geen sprake van discriminatie van illegale kinderen. Een beroep hierop is op zichzelf onvoldoende om tot verlening

van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef onder a of b, Vreemdelingenwet over te gaan.

4.6 Dienstplichtigen en deserteurs

Het normale beleid, zoals weergegeven in C1/4.2.12, is van toepassing.

5. Bijzondere aandachtspunten

In deze paragraaf wordt ingegaan op meer algemene omstandigheden die van belang (kunnen) zijn bij de beoordeling of de asielzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

5.1 Vlucht- en/of Vestigingsalternatief

Het normale beleid, zoals is weergegeven in C1/3.3.3, is van toepassing.

5.2 Traumatabeleid

Het algemene beleid, zoals weergegeven in paragraaf C1/4.4, is van toepassing.

5.3 Opvangmogelijkheden minderjarigen en bijzonderheden met betrekking tot het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen

5.3.1 Algemeen

Op 9 april 2001 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een ambtsbericht uitgebracht over de positie van minderjarigen in China (zelfredzaamheid, opvang en terugkeer). Op grond van deze informatie wordt geconcludeerd dat in China adequate opvang voor minderjarigen aanwezig is, ongeacht de leeftijd van de minderjarige vreemdeling. Dit heeft tot gevolg dat voor Chinese alleenstaande minderjarige asielzoekers adequate opvang in het land van herkomst voorhanden is en dat zij dus niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van het speciale beleid inzake alleenstaande minderjarige asielzoekers.

Chinese minderjarigen van wie de asielaanvraag is afgewezen en die niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier, moeten terugkeren.

Het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken d.d. 9 april 2001 over minderjarigen in China bevat zeer uitgebreide informatie over de opvangmogelijkheden in China. Deze informatie komt – kort samengevat – op het volgende neer:

– in de praktijk is er vrijwel altijd een familielid of een bekende in de omgeving die voor opvang kan zorgen;
– wanneer opvang in eigen kring ontbreekt, komt overheidsopvang aan de orde. In die gevallen is het Ministerie van Burgerzaken in samenwerking met wijk- of straatcomités in de steden of dorpscomités in landelijke gebieden verantwoordelijk voor de opvang en begeleiding van alleenstaande kinderen tot hun achttiende jaar;
– voor jongeren tot 16 jaar zijn er weeshuizen, voor 16-18-jarigen is opvang mogelijk in verzorgingshuizen;
– in dorpen en landelijke gebieden is het gebruikelijk dat de lokale gemeenschap de zorg voor de minderjarige op zich neemt.

Daarbij komt nog dat in China ook onderbrenging bij pleegouders of particuliere opvang mogelijk is. Bovendien kan, indien een al wat oudere minderjarige zelfstandig wenst te leven, het straat- of wijkcomité assisteren bij het vinden van zelfstandig onderdak. Het wijkcomité blijft verantwoordelijk voor diens welbevinden en voor het verlenen van de minimumzorg in de vorm van voeding, kleding, onderdak, medische zorg, begrafenissen en onderwijs.

In het ambtsbericht wordt erop gewezen dat de kwaliteit van de opvangtehuizen in China niet overal van hetzelfde niveau is. Uit de bij het ambtsbericht gevoegde verslagen van bezoeken aan een aantal opvanginstellingen in de regio's waar in de praktijk de meeste Chinese minderjarigen in Nederland vandaan komen, mag evenwel worden geconcludeerd dat de overheidsopvang in de bezochte tehuizen (zeker naar lokale maatstaven gemeten) voldoet aan de eisen die daaraan gesteld mogen worden. Bovendien heeft het Ministerie van Burgerzaken de afgelopen jaren extra aandacht besteed aan het management van weeshuizen en verzorgingshuizen.

In beginsel dient ervan te worden uitgegaan dat de opvang in weeshuizen adequaat is.

Indien in het individuele geval wordt betwist dat adequate opvang voor betrokkene aanwezig is, wordt – gelet op de uitgebreide mogelijkheden van (adequate) opvang – van de betrokkene verwacht dat hij aantoonde dat in zijn geval geen adequate

opvang aanwezig is ofwel dat hij aantoonde dat er een reële kans is dat hij geplaatst wordt in een weeshuis of verzorgingshuis dat, naar lokale maatstaven gemeten, niet adequaat is. De bewijslast ligt hierbij bij de betrokken asielzoeker.

5.3.2 Beleidsconsequenties

Op grond van het ambtsbericht wordt geconcludeerd dat in China adequate opvang voor minderjarigen aanwezig is. Indien een vreemdeling in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling', dan wordt deze vergunning ingetrokken op grond van de aanwezigheid van adequate opvang in China. Een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'voortgezet verblijf', dan wel een aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning, wordt afgewezen. De verblijfsvergunning van Chinese vreemdelingen die onder het overgangsrecht 18+ vallen, wordt echter niet ingetrokken (zie 5.3.3).

5.3.3 Overgangsbepaling meerderjarigen

Vreemdelingen die een asielaanvraag vóór 4 januari 2001 hebben ingediend, in het bezit zijn van een vergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' én op het moment van beslissen achttien jaar of ouder zijn geworden, vallen onder het overgangsrecht 18+. Deze vergunning wordt dus niet ingetrokken. Van vreemdelingen in deze categorie wordt de aanvraag om wijziging van de beperking in voortgezet verblijf niet afgewezen op grond van het hierboven gestelde.

Van vreemdelingen die een asielaanvraag vóór 4 januari 2001 hebben ingediend in het bezit zijn van een ama-vergunning en die nog minderjarig zijn, dient de verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' wel te worden ingetrokken. Ratio hierachter is dat er geen sprake is van een nieuwe intrekkingsgrond, maar dat is gebleken dat in China adequate opvang voorhanden is, hetgeen ook onder het beleid van vóór 4 januari 2001 reeds een intrekkingsgrond was.

5.3.4 *Handelwijze bij intrekken verblijfsvergunning*

Het uitgangspunt is dat er een actief intrekkingbeleid geldt. Indien betrokkene in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling', dan wordt deze door de Immigratie- en Naturalisatiedienst ingetrokken op grond van de aanwezigheid van adequate opvang in China. Alvorens overgegaan wordt tot het besluit de verblijfsvergunning regulier in te trekken, wordt betrokkene hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld. Op grond van de artikelen 4:8 en 4:9 van de Algemene wet bestuursrecht, wordt betrokkene in de gelegenheid gesteld vooraf zijn zienswijze schriftelijk dan wel mondeling naar voren te brengen.

5.3.5 *Handelwijze bij afwijzen voortgezet verblijf*

De aanvraag om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf' dient te worden afgewezen op grond van artikel 3.51, tweede lid, Vreemdelingenbesluit. Immers, de vreemdeling voldoet niet meer aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning, te weten de vergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Van de voorgenomen weigering wordt betrokkene schriftelijk op de hoogte gesteld en betrokkene wordt tegelijkertijd in de gelegenheid gesteld vooraf zijn zienswijze (op grond van artikel 4:9 Awb schriftelijk of mondeling) kenbaar te maken. Ingevolge artikel 4:7 van de Algemene wet bestuursrecht maakt de korpschef een rapport op van de zienswijze van de vreemdeling op het voornemen om de aanvraag af te wijzen. Het rapport hoeft niet specifiek een op een ambtseed opgemaakt proces-verbaal te zijn. Ingevolge artikel 3.14, derde lid onder d, Voorschrift Vreemdelingen stuurt de korpschef een aanvraag tot wijziging van de beperking met het rapport door naar de Immigratie- en Naturalisatiedienst. Zie hiervoor ook C2/7.7 en C2/7.8.

Het bovenstaande geldt niet indien betrokkene onder de overgangsbepaling meerderjarigen valt. In dat geval wordt de aanvraag om wijziging van

de beperking in voortgezet verblijf niet afgewezen.

5.3.6 *Handelwijze bij niet verlengen geldigheidsduur*

Indien bij de korpschef een aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' wordt ingediend, dan maakt de korpschef ingevolge artikel 4:7 van de Algemene wet bestuursrecht een rapport op van de zienswijze van de vreemdeling op het voornemen om de aanvraag af te wijzen. De korpschef dient een aanvraag tot verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning voor regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' voor te leggen aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst. De aanvraag komt niet voor inwilliging in aanmerking omdat adequate opvang in China voorhanden is.

5.4 **Driejarenbeleid**

Het algemene beleid zoals weergegeven in paragraaf C2/9 is van toepassing.

5.5 **Republiekvlucht**

Republiekvlucht is op zichzelf onvoldoende reden om tot statusverlening over te gaan. Er zijn geen aanwijzingen dat het aanvragen van asiel in het buitenland leidt tot strafrechtelijke vervolging of anderszins tot speciale aandacht van de kant van de autoriteiten.

6. **Procedurele aspecten**

6.1 **Algemeen**

Alle onderzoeksvragen, asielgerelateerd/identiteits/documentonderzoek, aan het ministerie van Buitenlandse Zaken dienen te verlopen via de Landendesk van de Gemeenschappelijke Kennisgroep.

Het is mogelijk om individueel asielgerelateerd onderzoek te laten verrichten.

Alle soorten onderzoeken dienen aan de GKG/Landendesk te worden voorgelegd.

6.2 **Behandeling asielaanvraag alleenstaande minderjarige in de aanmeldcentrumprocedure**

De asielaanvraag van alleenstaande minderjarige asielzoekers kan in het aanmeldcentrum worden afgedaan

indien het asielrelaas zich daarvoor leent. De beoordeling of de minderjarige in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het ama-beleid kan in het aanmeldcentrum worden gedaan met behulp van het ambtsbericht van 9 april 2001.

Zie tevens C5/24 over de procedure voor alleenstaande minderjarige asielzoekers en vreemdelingen.

6.2.1 *Leeftijdsonderzoek*

Met het oog op de vragen of en tot wanneer in afwachting van de terugkeer opvang moet worden verleend, kan in zaken van Chinese (gestelde) minderjarige vreemdelingen leeftijds-onderzoek worden verricht.

6.2.2 *Procedure vragenlijst*

Model M40/2 (vragenlijst China) dient ten behoeve van de identiteitsvaststelling door iedere gestelde Chinese alleenstaande minderjarige tijdens het eerste gehoor in de aanmeldcentrumprocedure ingevuld te worden. Op basis van de vragenlijst wordt door de posten in China onderzoek verricht. De posten in China mogen de Chinese autoriteiten alleen benaderen voor onderzoek, indien door de rechter in beroep is bevestigd dat de vreemdeling geen Verdragsvluchteling is. Aangezien het onderzoek minder tijd vergt als de Chinese autoriteiten worden benaderd, wordt alleen onderzoek met behulp van de vragenlijsten opgestart indien uit een rechterlijke uitspraak is gebleken dat de vreemdeling geen vluchteling in de zin van het Verdrag is.

Een afwijzende uitspraak op een verzoek om een voorlopige voorziening is op zichzelf onvoldoende om het onderzoek waarbij de autoriteiten mogen worden benaderd, op te starten. Een verzoek om een voorlopige voorziening richt zich tegen het niet opschorten van de werking van de beschikking en niet op vraag of de vreemdeling Verdragsvluchteling is. Indien de vreemdeling hoger beroep instelt tegen de uitspraak waarin is overwogen dat betrokkene geen verdragsvluchteling is, kan eveneens onderzoek worden opgestart en uitgevoerd. Door het instellen van een hoger beroep wordt de werking van het bestreden besluit niet opgeschort.

Opstarten onderzoek

Onderzoek met model M40/2 vragen-

lijst wordt alleen opgestart indien uit de rechterlijke uitspraak blijkt dat de vreemdeling geen vluchteling in de zin van het Verdrag is. Het aanmeldcentrum stuurt het model M40/2 vragenlijst derhalve alleen naar de

Gemeenschappelijk

Kennisgroep/Landendesk ná ontvangst van de uitspraak waarbij het beroep van de vreemdeling ongegrond is verklaard. Het aanmeldcentrum houdt het dossier in dit geval in beheer.

Indien in incidentele gevallen de vreemdeling naar een opvanglocatie wordt verwezen – bijvoorbeeld wegens de overschrijding van procedures –, dan wordt het onderzoek middels de vragenlijsten opgestart ná de rechterlijke uitspraak hierop. Uit de rechterlijke uitspraak naar aanleiding van de beschikking moet blijken dat de vreemdeling geen verdragsvluchteling is.

Het onderzoeksverslag dat de post in China opmaakt naar aanleiding van de verstrekte gegevens, wordt dus niet gebruikt ten behoeve van de besluitvorming op de asielaanvraag

en de ambtshalve toets aan het amabeleid. Het onderzoeksverslag dient ter vaststelling van de identiteit ter verkrijging van een laissez passer in de terugkeerfase.

7. Terugkeer en uitzetting

7.1 Categoriale bescherming

Voor China geldt geen beleid van categoriale bescherming. Asielzoekers uit China komen derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet. Zie C1/4.5.

7.2 Besluit- en vertrekmoratorium

Ten aanzien van asielzoekers uit China is geen besluit genomen in de zin van artikel 43 dan wel 45, vierde lid, Vreemdelingenwet.

7.3 Praktische aspecten terugkeer

Naar China kan worden teruggekeerd en er wordt uitgezet naar China. De terugkeerteams in de regio's zijn verantwoordelijk voor de terugkeer van ama's.

De Nederlandse autoriteiten behoe-

ven in de terugkeerfase van Chinese minderjarigen geen onderzoek te doen naar een concrete opvangplaats in een opvanginstelling in China. Uit het ambtsbericht van 9 april 2001 blijkt immers dat de Chinese autoriteiten zorgdragen voor de opvang van alleenstaande minderjarigen.

Tot slot

Bovenstaand hoofdstuk zal zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 2000 worden verwerkt.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Immigratie-
en Naturalisatiedienst,
H.W.M. Schoof.*